

REGULAMENT PRIVIND SISTEMUL DE ALOCARE A CREDITELOR TRANSFERABILE

INTRODUCERE

Sistemul european de credite transferabile (ECTS – European Credit Transfer System) a fost introdus inițial în anul 1989 (într-un stadiu-pilot) în cadrul programului ERASMUS, ca mijloc de promovare a cooperării interuniversitare, în special din perspectiva facilitării recunoașterii perioadelor de studiu realizate de studenți peste hotare. În prezent, ECTS a depășit stadiul-pilot, fiind din ce în ce mai mult considerat nu doar ca un sistem de *transfer de credite*, dar și ca un sistem larg recunoscut de *acumulare de credite pentru învățarea continuă*. Actualmente, ECTS este folosit cu precădere pentru a facilita analiza și compararea programelor de studii urmate de studenții ce realizează stadii de pregătire în universități din afara granițelor țării de origine. În viitor, se preconizează folosirea ECTS pentru toate categoriile de persoane și programe a căror mobilitate se realizează în cadrul propriului oraș de reședință sau țară de origine: între două departamente ale aceleiași instituții, între universități și colegii etc. Pot fi de asemenea creditate și recunoscute perioadele de studiu individual sau experiența de muncă a unei persoane. În acest context a fost introdus termenul de „Sistem European de Acumulare și Transfer al Creditelor”, păstrându-se totuși acronimul „ECTS”.

Scopul introducerii sistemului de credite constă în evaluarea, în mod realist, a încărcării relative a planului de învățământ de către fiecare disciplină. Raportul *ore de frecvență / credite* reflectă mai exact politica instituției în domeniul calității instruirii și importanța pe care o acordă muncii studentului.

Măsurarea activității prin credite permite: mobilitatea studenților; recunoașterea perioadelor de studii; recunoașterea diplomelor; diversificarea gamei de opțiuni a studentului și flexibilizarea programului de studiu; integrarea în normele învățământului european; conceperea flexibilă a programelor de studiu din cadrul planului de învățământ; includerea unor discipline noi în programul de studiu; recunoașterea perioadelor compacte de studiu efectuate în alte universități.

Sistemul de credite a fost introdus în România la nivel instituțional în 1996 și a fost generalizat la nivel național în anul 2000 prin introducerea numărului de credite ca element al planurilor de învățământ și înregistrarea acestora în foile matricole. **Aplicarea sistemului de credite devine obligatorie cu toate componentele sale începând cu anul universitar 2004 / 2005. Această cerință privește toate nivelurile și formele de învățământ.**

PRINCIPIILE ECTS

ECTS, elaborat de *The European Commission DG XXII "Education, Training and Youth"* în mai 1995 și adoptat de 145 universități, are următoarele principii de bază: transparența informațiilor privind programele de studii; acordul mutual între universitățile partenere; recunoașterea integrală a perioadelor de studii efectuate în străinătate; flexibilitatea programelor de studii; recunoașterea diversității; recunoașterea dreptului de opțiune; încrederea reciprocă; stabilirea coordonatelor sistemului; alocarea creditelor pe discipline; elaborarea documentației, realizarea acordurilor de cooperare în vederea asigurării mobilității studenților.

Sistemul românesc de acumulare și transfer al creditelor de studii are ca referință sistemul european ECTS și este reglementat de Ministerul Educației și Cercetării pentru uniformizarea la nivel național a procedurilor de aplicare. Pentru uniformizarea practicilor la nivel național, MEEdC introduce și actualizează periodic sistemul național de acumulare și transfer al creditelor de studii, stabilind ansamblul de definiții, convenții, instrumente care nu pot fi reglementate la nivel instituțional. În acest context, fiecare instituție de învățământ superior este autonomă în definirea propriului sistem de credite transferabile aplicabil în programele de studii.

DEFINIȚII ȘI CONVENȚII ALE SISTEMULUI DE ACUMULARE ȘI TRANSFER AL CREDITELOR

1. Creditele măsoară volumul de muncă, respectiv timpul de studiu necesare studentului standard pentru a obține la nivel mediu rezultatele planificate la o disciplină sau un program de studiu. Creditele nu măsoară activitatea profesorului (instruirea), ci pe cea a studentului (învățarea).

2. Timpul de studiu / volumul de muncă necesare obținerii rezultatelor așteptate se referă la toate activitățile realizate individual: participarea la cursuri, seminarii și laboratoare; studiul individual; proiecte, examene și activități practice.

3. Studentul standard / normal este studentul care a absolvit ciclul anterior de studii cu rezultate generale medii și rezultate imediat peste medie la disciplinele relevante pentru continuarea studiului. Este studentul care are cunoștințele preliminare și deprinderile de muncă intelectuală necesare continuării studiilor.

4. Creditele nu înlocuiesc evaluarea studentului prin note și de aceea ele nu au scopul de a măsura calitatea învățării.

5. Durata standard de studiu a unei discipline este *semestrul*. Încărcarea normală a unui semestru este cuantificată convențional cu 30 de credite. Eventualele abateri trebuie compensate pe parcursul anului, astfel încât un an academic să fie încărcat cu 60 de credite. Opțiunea de cuantificare a semestrului cu 30 de credite se bazează pe sistemul de măsurare convenit în cadrul sistemului european de credite transferabile (ECTS), ce acordă volumului de muncă al studentului într-un an academic un număr de 60 de credite. Un credit corespunde unui volum de muncă intelectuală echivalent cu circa 25 de ore, în care sunt incluse atât orele de curs, seminar sau laborator, cât și orele de muncă independentă a studentului.

6. Creditul este și un mod de cuantificare a rezultatelor învățării. Rezultatele învățării se referă la seturile de competențe dobândite de student la încheierea unui ciclu de învățare, exprimate prin ceea ce știe, înțelege sau este capabil să facă acesta după terminarea studiului. În sistemul ECTS, creditele pot fi obținute doar după completarea volumului de muncă pretins studentului (sub toate formele ei) și a evaluării rezultatelor învățării.

Acumularea de credite reprezintă în acest fel acumularea de rezultate.

7. Creditele sunt alocate tuturor componentelor educaționale ale unui program de studiu (module, cursuri, activități practice, lucrare de licență etc.) și reflectă volumul de muncă solicitat de fiecare componentă, prin raportare la volumul total de muncă necesar completării unui an academic de studiu în programul considerat.

REGULILE OPERĂRII CU SISTEMUL DE CREDITE

1. Creditele sunt alocate pe discipline de studiu sau activități evaluate independent. *Alocarea creditelor* semnifică recunoașterea timpului de studiu necesar avansării de la nivelul cerințelor preliminare la nivelul rezultatului planificat. Timpul recunoscut include atât participarea la cursuri, seminarii, laboratoare și alte activități practice, cât și activitățile realizate independent: documentare, proiecte, lucrări de cercetare, studiu individual.

2. *Baza de calcul pentru alocarea creditelor* poate porni de la numărul orelor de activitate didactică, diferențiate însă pe *tipuri de activitate* (curs, seminar, laborator etc.), deoarece timpul de studiu necesar pentru fiecare este diferit. De exemplu, trebuie luat în considerație faptul că disciplinele încheiate cu examen pretind un timp de studiu suplimentar în sesiune. Calculul se face prin considerarea întregului volum de muncă necesar a fi depus de studenți.

3. Creditele se acordă studentului odată cu *promovarea* disciplinei sau activității care este evaluată independent. *Acordarea creditelor* semnifică faptul că pentru rezultatul obținut la evaluare este necesar un volum de muncă. Creditele se înscriu alături de note în toate documentele privind școlaritatea.

4. Creditele nu măsoară calitatea pregătirii studentului, aceasta fiind evaluată prin note. Nu se vor stabili reguli care să ducă la interferențe între acordarea creditelor și evaluarea prin note.

5. Obținerea creditelor obligatorii (promovarea) se poate amâna în interiorul unui ciclu. Trecerea la ciclul al doilea (semestrele 5-8) este condiționată de obținerea tuturor creditelor obligatorii din ciclul I (semestrele 1-4).

6. Creditele se pot obține în avans și se pot reporta în semestrele următoare (mobilitatea creditelor).

7. Creditele, odată obținute de student, se recunosc pe întreaga durată a școlarității și recunoașterea lor nu este afectată de modificările din programa sau planul de învățământ (imperisabilitatea creditelor). *Acumularea creditelor* privește imperisabilitatea lor dacă sunt obținute în cadrul unui program de studiu acreditat și garanția că nu se cer examinări repetate pentru un rezultat deja aprobat. Studentul trebuie să primească un document de studii atât pentru programele complete sau părți autonome ale acestora, cât și pentru disciplinele promovate / credite dintr-un program abandonat înainte de finalizare.

8. Sistemele de alocare / acordare a creditelor pot fi supuse operațiilor de *bonificare* sau *penalizare*, în funcție de situație. Bonificația este operația de ajustare a alocării / acordării creditelor atunci când studiul se derulează în condiții diferite de cele prevăzute inițial, solicitând un efort suplimentar (de ex. cursuri, studiu și examinare într-o limbă străină). Penalizarea este operația de

ajustare a alocării creditelor atunci când studiul se desfășoară în condiții^{*)} mai favorabile, solicitând un efort mai mic (de ex. părți ale disciplinei au fost parțial studiate și creditate anterior) sau atunci când conținutul este doar parțial relevant într-un nou program de studiu.

9. Creditele se pot agrega (aduna) în module pentru obținerea unei specializări sau a unei calificări suplimentare.

10. **Creditele sunt transferabile** între structurile aparținând unor specializări sau profile diferite în condițiile demonstrării relevanței disciplinelor creditate pentru programul curent al studentului. Transferul creditelor în această situație se bazează, de regulă, pe existența unui contract preliminar.

11. Creditele sunt transferabile de la o unitate de învățământ la alta pe discipline, grupuri de discipline (module) sau pe perioade compacte de studiu. Transferul se face la cererea studentului, pe baza unei convenții între instituțiile de învățământ implicate.

12. Creditele obținute în cadrul altor programe pot fi integrate în actualul program fie prin procedurile de *acceptare* (dacă diferențele de conținut sunt sesizabile, însă tolerabile), fie prin cele de *recunoaștere* (diferențele de conținut sunt sesizabile, însă finalitățile sunt identice), fie prin *echivalare* (conținutul este identic).

^{*)} condiții care solicită un efort individual de învățare mai redus

CONVENȚII ADOPTATE ÎN SISTEMUL EUROPEAN ECTS ȘI ÎN SISTEMUL NAȚIONAL

Următoarele convenții fac parte din sistemul european ECTS, sunt adoptate ca atare în sistemul național și nu pot fi modificate la nivel instituțional:

1. *Convenția de alocare*: anul de studiu, cu durata variind între 36-40 de săptămâni are alocate 60 de credite, câte 30 de credite pe semestru, dacă acestea sunt egale. Creditele se alocă pe discipline și activități care sunt evaluate independent. Creditele sunt alocate ca valori întregi, eventual cu fracțiuni de 0,5.

2. *Convenția studentului standard*: studentul standard studiază 40 de ore pe săptămână; volumul anual de muncă (36-40 de săptămâni) este de 1500 – 1600 de ore. În sistemul național se recomandă un volum anual de muncă de 1500 de ore și alocarea unui credit pentru 25 de ore de studiu.

3. *Convenția de acordare*: creditele alocate unei discipline se acordă integral studentului, împreună cu rezultatul evaluării (nota), dacă este îndeplinită condiția de promovare.

4. *Convenția de publicitate*: toate elementele care descriu planurile de învățământ și disciplinele, adică cerințele preliminare, conținut, obiective, alocarea creditelor, metodele de instruire și evaluare, sunt publice (în formula modernă, accesibile și pe internet).

5. *Convenția de transferabilitate*: toate creditele obținute în instituții și în programe acreditate sunt recunoscute și potențial transferabile în alte instituții și programe, în măsura în care conținutul și finalitatea lor sunt relevante pentru programul curent. Dacă părțile au încheiat un acord / contract de studiu după modelul ECTS, acesta are putere legală.

MĂSURI DE APLICARE A SISTEMULUI DE CREDITE

1. La nivelul universității, facultăților și al departamentelor sunt desemnați coordonatori ai sistemului de acumulare și transfer al creditelor. Persoanele responsabile își vor asuma și sarcina de consiliere a studenților interesați. Coordonatorii vor prezenta periodic rapoarte și propuneri privind funcționarea sistemului și îmbunătățirea condițiilor de aplicare.

2. Condițiile de obținere a licenței și specializărilor, definite prin numărul de credite necesar, sunt stabilite de consiliile facultăților.

3. Procedura repetenției dispăre, ca o consecință a recunoașterii creditelor și notelor obținute pe întreaga durată a școlarității. Promovarea examenelor se face în concordanță cu sistemul de credite transferabile specifice fiecărei facultăți. Nota minimă pentru obținerea creditelor alocate fiecărei discipline din planul de învățământ este 5 (cinci).

4. Este considerat integralist studentul care obține creditele la disciplinele obligatorii și minimum 30 de credite / semestru (ritm normal de studiu).

5. Acordarea burselor de studiu se face anual în funcție de numărul de credite obținute de un student și de notele obținute la examene, conform cu prevederile legale în vigoare.

6. Studentul care la finalul primelor 4 semestre (ciclul I) este întârziat față de ritmul normal de studiu dar obține min. 50% din creditele reprezentând ritmul normal de studiu poate beneficia de prelungirea școlarității cu 1-2 semestre de grație, iar în cazul acumulării a mai puțin de 50% din credite vor fi exmatriculați. Cazurile de forță majoră (concedii medicale de maternitate, cazuri de îmbolnăviri grave dovedite cu acte medicale) se constituie ca excepție și se rezolvă la cererea studenților prin prelungirea sau întreruperea școlarității.

7. Studentul care la finalul studiilor, după parcurgerea numărului de semestre (ani de studiu) prevăzute în planul de învățământ pentru durata studiilor nu și-a finalizat în totalitate obligațiile școlare și are un număr de maximum 5 restanțe din ultimele 4 semestre, poate solicita prelungirea școlarității cu 1-2 semestre în condițiile art. 58 din Legea învățământului (cu taxă) și ale reglementărilor stabilite prin Carta universitară.

8. După finalizarea studiilor, inclusiv promovarea examenului de licență, studentul poate obține, la cerere, 1-2 semestre de prelungire a școlarității pentru acumularea unor credite suplimentare, necesare obținerii unei specializări sau calificări secundare, în cadrul aceleiași facultăți. Școlaritatea în această situație este asigurată în regim cu plată, conform Legii învățământului nr. 84 / 1995.

9. Situația școlară se încheie cu cel puțin 3 zile înaintea începerii anului universitar următor. Examenele se susțin în sesiunile programate. Studenții au dreptul să susțină cel mult două examene gratuite la fiecare disciplină. Studiul disciplinelor nepromovate se reia, conform reglementărilor din Carta universitară.

10. În cazul efectuării unei perioade compacte de studiu la altă instituție, programul de studii va face obiectul unui contract tripartit între student și cele două instituții interesate.

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

1. Creditele și sistemul de alocare a creditelor, având ca referință sistemul european ECTS și sistemul național al creditelor de studii, se introduc în mod obligatoriu începând cu anul universitar 2004 / 2005 și se aplică integral studenților admiși în anul universitar 2004 și celor asimilați acestora. Aplicarea privește toate nivelurile și formele de învățământ.

2. Ceilalți studenți sunt considerați în tranziție și, în cazul imposibilității de introducere a sistemului de credite, se vor considera disciplinele promovate și notele. Ei pot beneficia, la cerere, de regula aplicării reglementării celei mai favorabile. Cererile se rezolvă de către Biroul Consiliului Facultății.

3. Reglementările specifice de la nivelul facultăților / departamentelor privind aplicarea sistemului de credite se aprobă de Senatul universitar.

4. Alocarea creditelor este supusă monitorizării și auditării periodice. Toate părțile interesate trebuie reprezentate (administrație, profesori, studenți).

Creditele acordate reflectă politica instituției în domeniul calității instruirii.

5. Creditele transformate în ore convenționale de studiu creează obligația titularului de disciplină de a planifica activitățile studentului astfel încât ele să se poată încadra în bugetul de timp alocat disciplinei, iar prin ele să se poată realiza obiectivele formative ale disciplinei.